

een hongerigen boekdrukker te hebben bedrogen». Erasmus zelf gaf in 1524 eene nieuwe uitgave: de latere, bij zijn leven, zijn nog steeds uitgegroeid.

Tachtig gesprekken, — in de fijn gedrukte uitgave van Tauchnitz meer dan 650 bladzijden, — wie heeft ze heden ten dage alle gelezen? Dit ware ook wat veel gevergd, daar ze hier en ginds van geen langwijligheid vrij zijn. Maar overigens, reeds dit geeft een literarisch genot in de zoogenaamde Latijnsche taal zoo gemakkelijk, zoo lenig, zoo glashelder alle verschijnselen der Europeesche menschheid in het begin der 16de eeuw, d. i. van den nieuwen tijd, besproken te zien; al moet, wie geen literator van professie is, nog al eens het woordenboek raadplegen. Zoo wordt in een der samenspraken (Tauchnitz I, bl. 100) eene buitenplaats met bloemen, broeibakken, tuinaanleg, hoofd- en nevengebouwen beschreven; en twee andere, van welke de eene een gesprek is met eene kraamvrouw, die zich om der wille van den tiran, de mode, vier weken ligt te vervelen, de andere den naam draagt van raadsel (I, bl. 312, II, bl. 223). Deze twee geven een zeer belangrijk overzicht van de hoogte of laagte van den stand der natuurwetenschap. Maar in die eerste is treffend schoon de wijze, waarop de jonge moeder ontraden wordt, om niet zelve haar kind te zogen, zooals veler gewoonte is. En wat dunkt u van de pittige beschrijving van Europa's toestand in 1525: «Christiern, de vrome Deensche vorst is balling uit zijn land, de Koning van Frankrijk niet voor zijn genoegten gast in Spanje; Karel zint op uitbreiding van grondgebied; Ferdinand heeft zijne handen vol in Duitschland; de maag van alle hoven lijdt aan geldgebrek; de boeren zijn in opstand, geen neerlaag schrikt hen af; het volk wil geene overheid; het huis des Heeren wankelt, het nadelooze kleed van Jezus scheurt. Met de tienden staat op het spel het gezag der geeste-